

Kjøbenhavn. Jeg tør antage, at den Hensigt man har høvt med den nu besluttede Foranstaltning, i en meget væsentlig Grad vilde neutraliseres, naar man vilde stikke endnu en Bane ind, thi det er meget sandsynligt, at man derved vilde tilintetgjøre det, man egentlig har høvt til Hensigt med Dobbeltsporet. Der er derhos andre Betragtninger, der forekomme mig, — selv om der kunde blive Tale om en noget større Veilængde, hvad i alt Fald ikke kan blive stort mere end fjerdingvejsvis — at have fuld saa stor Betydning, og som tale for en Bane mellem Frederiksfund og Kjøbenhavn indskudt paa Nordbanen, fremfor en saadan indskudt paa Vestbanen. Der er da for det Første dette, at man ved at skyde denne Bane ind paa Nordbanen vil kunne opnaa, i det Mindste for et Stykke, at faae en Lystbane ud af den, hvad der i en væsentlig Grad vil kunne bidrage til at staae Jorrentning tilstede, og dernæst har Banen Frederiksfund—Sillerød eller Frederiksfundsbanen ind paa Nordbanen den Fordel, at den efter min Formening deler Terraintet mellem Nordbanen og Vestbanen paa en ligeligere Maade, end Tilfældet vil være, naar man trækker denne Bane ind paa Vestbanen. Det forekommer mig, at Frederiksfundsbanen skjærer Dplantet fuldt saa godt ved at blive stuet ind paa Nordbanen, som den vil gjøre, naar den bliver stuet ind paa Vestbanen. Banen over Sillerød har derhos det Fortrin fremfor den anden Retning, at den saa at sige er en Bane fra Jurisdiktionens, fra Amtets ene Endepunkt til det andet, idet man derigennem vil kunne komme til Sillerød. Jeg skal forøvrigt indrømme, at denne Betragtning ikke har stor Betydning (Ploug: Nei!), det ærede Medlem siger: nei; jeg siger, forsaavidt Banen imellem Roskilde og Sillerød skulde blive til Noget, men bliver den ikke til Noget, saa har den ganske sikkert ikke saa liden Betydning, thi ogsaa mellem Sillerød og Frederiksfund er der over 3 Mil.

Svad det andet Endringsforslag angaar, da forekommer det mig, at denne Sag paa ingen Maade endnu er fuldkommen moden til Afgjørelse. Jeg finder derhos navnlig en meget væsentlig Feil ved det Forslag, det ærede Medlem har stillet, og det er den, at det gjør det umuligt for det sjællandske Jernbaneselskab at tage imod det, thi der mangler en Bevilling paa de Midler, som dette skal have for at bygge Banen, og dog synes det mig, navnlig naar der er Spørgsmaal om ikke at gaa gjennem Dyrehaven, men derimod fra en af de sjællandske Jernbanestationer paa Nordbanen og til Kungsted, at der ikke er Noget, der ligger nærmere og rimeligere, end at det er det sjællandske Jernbaneselskab, der kommer til at bygge Banen. (Ploug: Ja!) Det ærede Medlem siger: ja, men jeg er paa ingen Maade overbevist om, at det i og for sig vil være et forstandigt Foretagende, thi det ærede Medlem maa huske, at naar Banen kommer til at ligge udenfor Dyrehaven Vest for

den, saa vil ingen af de Stationer, der blive at anlægge paa Banen til Kungsted, komme til at ligge $\frac{1}{2}$ Mil fra de Stationer, der allerede findes paa Nordbanen. Jeg kan overhovedet ikke overbejse mig om, at denne Kungstedbane har nogensomhelst økonomisk Betydning. Jeg indrømmer, at den kan have stor Betydning for Lystfareren, men jeg tvivler meget paa, at noget privat Selskab vil anlægge den, naar det ikke kan faae Lov til at komme gjennem Dyrehaven, og Banen ikke skal gaa længere end til Klampenborg, og jeg kan heller ikke tro, at man med Forstand kan tvinge det sjællandske Jernbaneselskab til at anlægge en saadan Stikbane. — Jeg har udtalt og skal gjentage det, at jeg lader mig det være magtpaaliggende at søge at staae den Krang til Befordring, der har udtalt sig, al den Fyldestgjørelse, som den fornødt vilde kunne forbre, men jeg gjentager min Begjæring til det ærede Medlem, at han vil bevilge sig dermed for Dieblisset og tage sine Forslag tilbage. Der er endnu en Betragtning, jeg ikke kan undlade at gjøre gjældende, nemlig, at jeg maa anse det for i og for sig misligt, om man paa en Maade gjennem Repræsentationen vil paatvinge Regjeringen Jernbaneprojekter, som den ikke selv anser for modne til Koncession. Jeg tror, at det ærede Thing vilde staae sig selv ikke saa ganske saa Banskeligheder, dersom man overhovedet skulde kunne betragte dette Tilfælde som Præcedens for, at man igjennem Repræsentationen kan paatvinge Regjeringen Baneprojekter, som den ikke selv tror ere forsvarlige eller rigtige. Denne Betragtning gjælder paa en Maade begge de to Forslag, det ærede Medlem har stillet, og uden at jeg i Overrigt vil forfølge denne Tanke videre, skal jeg blot sige, at jeg har høvt stor Banskelighed ved i det andet Thing at holde Projekter borte af Loven, som meget stærkt ønskedes optagne deri, og at jeg for mit Vedkommende vilde beklage, om man i dette Thing vilde give et Exempel, som jeg tror vilde have meget ubehagelige og sørgelige Følger.

Svad det af mig stillede Forslag angaar, da har jeg allerede ved 1ste Behandling tilladt mig at tilkendegive, at jeg ønskede det optaget igjen, og at min Grund dertil netop var Ønsket om at søge at staae saa god en Linie, som det overhovedet er muligt at faae mellem Frederiksfund og Kjøbenhavn. Da dette Forslag ved 2den Behandling i Folkethinget blev vedtaget med, saa vidt jeg husker, 9 Stemmers Overvægt, og det ved 3die Behandling kun faldt med 1 Stemmes Majoritet, har jeg troet, det var min Pligt at spørge dette Thing, om det ikke vil give den Tilskyndelse til at faae den bedst mulige Bane fra Frederiksfund til Kjøbenhavn, som kan ligge i det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage mit Forslag.